

frem. Det siges jo nok, at Kommune-regnskaberne skal fremlægges til Eftersyn for Borgerne i Byen, og det bliver de ogsaa, men det er ganske overordentlig faa, der gør sig bekendt med disse Regnskaber, naar de er offentlig fremlagte, end sige fordybe sig i dem. — Men medens det nu altsaa i Kommunalloven siges, at „finder Borgmesteren, at en tagen Beslutning“ o. s. v., og i det tidligere Lovforslag: „Kommer Amtmanden til Kundskab om“ det, siger det nu forelagte Lovforslag ikke noget om, hverken hvem der skal „finde“, eller hvem der skal „komme til Kundskab om“, at en tagen Beslutning overskrider den Byraadets tilkommende Myndighed. Der siges kun, at saafremt en af Byraadets tagen Beslutning overskrider o. s. v., kan Indenrigsministeren inden 6 Uger efter Beslutningens Vedtagelse sætte den ud af Kraft. Saa vidt jeg kan forstaa, er det den højtærede Ministers Mening, at det skal være Indenrigsministeren, der skal finde eller komme til Kundskab om det, men jeg kan ikke af Lovforslaget eller af den højtærede Ministers Forelæggelsestale se, hvorledes Indenrigsministeren skal komme til Kundskab om, at en Beslutning i et Byraad er forkert, endsige gøre det inden 6 Uger, efter at den er taget. Der er, som sagt, ofte Sager inden lukkede Døre, og om disse hører Indenrigsministeren maaske først noget efter lang Tids Forløb. Den højtærede Minister mener maaske, at Mindretallene i vedkommende Byraad vil henlede Opmærksomheden paa Sagen, og det kan ogsaa godt være, det vil forme sig saaledes, men naar det bliver en af Folket valgt Borgmester, der sidder i Byraadets, kan dette under denne Formand, om hvem det jo ingenlunde er givet, at han er Jurist, tage en Beslutning i den allerbedste Mening om, at den ikke strider mod den gældende Lovgivning, skønt det dog senere hen viser sig, at den gør det, og saa er det ofte for sent at gribe ind, thi saa er Sagen afsluttet. Jeg ved meget godt fra min kommunale Tid, at der i saa godt som alle Byraad, ogsaa det, jeg havde den Ære at sidde i, var en stærk Tilbøjelighed til at ønske at komme i mere direkte Forbindelse med den røde Bygning paa Slotsholmen, det vil sige udenom Amtmanden komme i direkte Kontakt med Ministeriet, man ønskede ikke at være sat under Amtskontrollen. Men, som sagt, hverken af Købstadforeningens Skrivelse, der jo, efter hvad den højtærede Minister sagde i Fredags, danner Grundlaget for den nu foreslaaede Ændring, ej heller af

Lovforslaget eller af Udtalelserne ved Forelæggelsen kan jeg se, hvorledes det er Tanken at iværksætte Tilsynet, men den højtærede Minister vil maaske enten her i Salen eller i det Udvalg, hvortil Sagen vel igen i Aar bliver henvist, kunne give Oplysning om, hvorledes det tænkes iværksat. Naar, som den højtærede Minister i Fredags sagde, Retten til at suspendere saa godt som aldrig var blevet praktiseret, er det vel nok i hvert Fald til Dels en Følge af, at Tilsynet har været effektivt, idet den, der har udøvet det, ved stadig at være til Stede har fulgt Forholdene paa første Haand.

Denne Sag har gentagne Gange været til Forhandling her i Salen, og jeg har derfor i disse Udtalelser kun holdt mig til det nye, der er kommet frem, siden vi sidst havde Sagen for, og jeg skal ikke komme ind paa en Gentagelse af de tidligere Forhandlinger, men tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Forhandling, der fandt Sted den 15. Februar 1911, hvor der fra mange ærede Medlemmer fremkom Udtalelser, der fremdeles maatte kunne tjene til Vejledning for det høje Ting og det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til Fremme.

Enevold Sørensen: Lovforslaget om Valg af Byraadsformænd foreligger nu paa fjerde Aar for os og har saaledes ofte været Genstand for Behandling. Jeg for min Del skal derfor ogsaa nøjes med nogle enkelte Bemærkninger.

Lovforslaget har altid og i Grunden fra alle Sider mødt Sympati — nys blev det ogsaa budt Velkommen igen her i Tinget —, men Sympatien har dog samtidig været noget koldsindig og holdt sig indenfor visse Grænser, saa at den ikke hidtil har mættet at gennemføre en Lov. Denne noget beherskede Tilslutning har vist sig ved dette Tings lange og indgaaende Udvalgsforhandlinger, der hidtil som Resultat kun har bragt 3 Udvalgsberetninger. Ogsaa i Købstadforeningen, hvis Repræsentantskab i 1910 ved en Resolution enstemmigt sluttede sig til Sagen, har man senere vist en vis Resignation. Saa vidt jeg mindes, har Sagen overhovedet ikke senere været fremme paa Købstadmøderne, Foreningen har ikke taget den op igen og navnlig ikke taget Beslutninger eller vedtaget Udtalelser, der kunde give den et kraftigt Skub fremad under dens March nogenlunde paa Stedet her i Tinget. Og det